

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0231/2010

15.7.2010

RECOMANDARE

privind propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală (05942/2010 – C7-0264/2009 – 2009/0036(NLE))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportor: Csaba Sógor

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

În amendamentele Parlamentului, modificările aduse proiectului de act sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Evidențierea cu caractere ***cursive simple*** este o indicație pentru serviciile tehnice, referitoare la elemente ale proiectului de act propuse pentru a fi corectate în vederea elaborării textului final (de exemplu elemente evident greșite sau omise într-o anumită versiune lingvistică). Propunerile de corectură sunt supuse acordului serviciilor tehnice în cauză.

Antetul amendamentelor referitoare la un act existent pe care proiectul de act dorește să îl modifice cuprinde două rânduri suplimentare prin care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția vizată a acestuia. Fragmentele preluate ca atare dintr-o dispoziție a unui act existent pe care Parlamentul dorește să o modifice, dar pe care proiectul de act nu a modificat-o, sunt evidențiate cu caractere ***aldine***. Eventualele eliminări ale unor astfel de fragmente sunt semnalate prin simbolul următor: [...].

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
EXPUNERE DE MOTIVE.....	6
OPINIE MINORITARĂ.....	8
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE	9
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	12

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală
(05942/2010 - C7-0264/2009 – 2009/0036(NLE))

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de acord între Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind readmisia persoanelor aflate în situația de ședere ilegală (8793/2009),
 - având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2009)0106), având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05942/2010),
 - având în vedere articolul 63 primul paragraf punctul (3) litera (b) și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C7-0264/2009),
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 79 alineatul (3) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandările Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0231/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului, Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Islamice Pakistan.

EXPUNERE DE MOTIVE

Context:

La 18 septembrie 2000, Consiliul a autorizat Comisia să negocieze un acord privind readmisia între Comunitatea Europeană și Pakistan. În urma mai multor runde de negocieri, acordul a fost parafat la nivel de negociatori la 9 septembrie 2008. Consiliul a adoptat decizia de a semna acordul la 4 iunie 2009, iar acordul a fost semnat de Comunitatea Europeană și Pakistan la Bruxelles, la 26 octombrie 2009.

Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, Uniunea Europeană a înlocuit Comunitatea Europeană și i-a succedat. Procedurile pe care Uniunea trebuie să le urmeze pentru încheierea acordului sunt reglementate la articolul 218 alineatul (6) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care stipulează că Consiliul adoptă o decizie în acest sens.

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European trebuie să-și exprime consensul cu privire la acordul propus. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) este competentă în fond, iar Comisia pentru afaceri externe (AFET) formulează un aviz.

Obiect

Acordul urmărește intensificarea cooperării dintre administrațiile țărilor solicitante și solicitate, în vederea accelerării procesului de readmisie. În acest scop, acordul stabilește obligația de readmisie, în condiții de deplină reciprocitate, a propriilor cetățeni și, în anumite circumstanțe, a cetățenilor unor țări terțe, precum și a apatrizilor, însoțită de prevederile de natură tehnică necesare, referitoare la procedura de readmisie (cererea de readmisie, mijloacele de probă, termenele, modalitățile de transfer și de transport).

Acordul se dorește a fi un important instrument de luptă împotriva migrației ilegale în Uniunea Europeană și ar urma să ridice gradul de securitate pe teritoriul acesteia. Pakistanul este o importantă țară de origine și de tranzit a migranților care nu îndeplinesc, sau nu mai îndeplinesc condițiile în vigoare pentru a intra, a fi prezent sau a fi rezident pe teritoriul unui stat membru al UE (în conformitate cu datele Comisiei din 2008, UE-27: 13.384 persoane reținute, 17.016 decizii de returnare, 4.424 persoane îndepărtate, dintre care 3.667 returnate într-o țară terță). Acordul cu Pakistanul este relevant și din punct de vedere regional, sprijinind eforturile UE de intensificare a cooperării cu alte țări din regiune.

Acordul conține o clauză de neincidentă în raport cu dreptul internațional și normele în materie de protecție a datelor. Returnarea fizică concretă a persoanelor rămâne, în întregime, în sfera de competență a autorităților din statele membre și din Pakistan. Acestea trebuie să respecte obligațiile pertinente ce decurg din dreptul internațional, cum este principiul nereturnării, și răspund pentru expulzări în fața instanțelor lor naționale. Principiul nereturnării are și implicații procedurale, deoarece statele trebuie să procedeze la o evaluare a riscului de aplicare a unor rele tratamente, inclusiv în cazurile de îndepărtare indirectă, într-o țară intermediară. Toate statele membre sunt parte la Convenția privind Statutul Refugiaților și la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și trebuie, în consecință, să se conformeze

obligațiilor ce decurg din aceasta.

Acordul instituie un Comitet mixt privind readmisia care își poate adopta propriul regulament de procedură.

Având în vedere că, dintre instituțiile europene, în componența Comitetului mixt privind readmisia nu se regăsește decât Comisia Europeană, Parlamentul European trebuie să solicite Comisiei informații de rutină privind activitatea comitetului.

Aplicare teritorială

În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și-a comunicat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii. În conformitate cu același protocol, Irlanda a decis să nu participe la adoptarea prezentei decizii. În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii și, în consecință, nu are obligații în temeiul acestuia și nici nu face obiectul aplicării sale.

Intrarea în vigoare, durata și încetarea

Acordul intră în vigoare în prima zi din cea de a doua lună care urmează datei la care părțile se înștiințează reciproc asupra finalizării procedurilor de ratificare.

Articolul 20 alineatul (3) conține o clauză care stipulează neretroactivitatea acordului, ceea ce înseamnă că acesta nu se aplică cetățenilor pakistanezi care au ajuns pe teritoriul statelor membre înainte de intrarea sa în vigoare.

Alte considerații

Uniunea Europeană trebuie să acționeze în mod corespunzător, astfel ca guvernul Pakistanului să ratifice Convenția Internațională din 1966 privind Drepturile Civile și Politice și Convenția ONU din 1984 împotriva Torturii și a altor Pedepse sau Tratamente Crude, Inumane și Degradante.

OPINIE MINORITARĂ

depusă în conformitate cu articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul de procedură de
Sylvie Guillaume în numele Grupului S&D
Hélène Flautre, Franziska Keller, Jean Lambert și Judith Sargentini în numele Verts/ALE
Rui Tavarès, Cornelia Ernst și Marie-Christine Vergiat în numele Grupului GUE/NGL

Acordul de readmisie UE-Pakistan este primul care se va încheia în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, Parlamentul European trebuie să se asigure că respectă în totalitate tratatele UE, legislația europeană și internațională privind drepturile fundamentale și azilul.

Am votat împotriva acestui acord deoarece:

- are drept scop returnarea persoanelor într-o țară care nu respectă standardele relevante privind drepturile omului, care nu a semnat Convenția de la Geneva din 1951 și unde situația curentă nu permite o reîntoarcere în condiții de siguranță. În plus, Pakistan se confruntă deja cu probleme în ceea ce privește primirea unui număr uriaș de persoane strămutate.
- nu include garanții și mecanisme stricte privind încălcarea drepturilor fundamentale.
- conține numeroase lacune și ambiguități, în special privind definițiile, documentele de călătorie, termenul-limită pentru a răspunde la cererea de readmisie, operațiile de tranzit, sarcina probei și eventuala retroactivitate. Aceste ambiguități ar putea fi clarificate în Comitetul mixt de readmisie, în care, din păcate, PE nu are niciun cuvânt de spus, lucru care ar fi perfect legitim având în vedere noile sale competențe.
- nu garantează în mod adecvat protecția datelor personale: datele pot fi înaintate „altor organizații”, fără a cere consimțământul persoanei în cauză.
- înainte de încheierea unor noi acorduri, este indispensabilă evaluarea acordurilor anterioare.

7.6.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea Acordului între Comunitatea Europeană și Pakistan privind readmisia persoanelor aflate în situația de ședere ilegală (5942/2010 – C7-0264/2009 – 2009/0036(NLE))

Raportoare pentru aviz: Gabriele Albertini

JUSTIFICARE SUCCINTĂ

După opt ani de negocieri între Comisia Europeană și Pakistan, s-a ajuns în cele din urmă la un acord privind procedura de readmisie a persoanelor aflate în situația de ședere ilegală, iar textul convenit a fost semnat în octombrie 2009, sub rezerva finalizării sale. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European va trebui să-și exprime consensul cu privire la acordul propus, dacă Parlamentul votează respingerea acordului, acesta nu poate intra în vigoare. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) este comisia competentă în fond și, având în vedere interesul exprimat de mult timp de Comisia pentru afaceri externe față de Pakistan, AFET a solicitat autorizația de a elabora un aviz.

Decizia propusă cu privire la încheierea acordului menționează procedurile interne necesare pentru aplicarea practică a acestuia. În expunerea de motive care însoțește propunerea, Comisia subliniază faptul că obligațiile privind readmisia sunt stabilite în condiții de reciprocitate deplină, incluzând atât resortisanții proprii, cât și resortisanții țărilor terțe și apatrizii. S-a convenit asupra unei derogări de la decizie pentru Danemarca și, ulterior, pentru Irlanda.

În forma inițială a avizului, i s-a cerut Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, să respingă propunerea, subliniindu-se situația internă instabilă și încălcarea gravă constantă a drepturilor omului în Pakistan, absența Comisiei în negocierile prin care a încercat să asigure de respectarea drepturilor și a siguranței întoarcerii (atât pentru pakistanezi, cât și pentru resortisanții țărilor terțe sau a apatrizilor aflați în tranzit spre statul de destinație finală) constituind un factor major de nesiguranță în contextul readmisiilor obligatorii în Pakistan. Din același registru îngrijorător face parte și faptul că nu s-a făcut încă o evaluare a celor 11 acorduri de readmisie deja în vigoare, în special din perspectiva îngrijorărilor cu privire la respectarea drepturilor omului.

Deputații au fost de acord că aceste îngrijorări sunt cu adevărat legitime dar a hotărât că este de preferat un acord-cadru clar, pe tema cooperării cu Pakistan în problema readmisiei decât o situație în care statul membru operează returnări de imigranți ilegali pe o bază ad hoc și fără supervizarea UE în ceea ce privește respectul pentru drepturile omului în cazul repatriaților, fie aceștia de origine pakistaneză, resortisanți din țările terțe sau apatrizi în tranzit prin Pakistan. Articolul 16 din acordul de readmisie ar garanta UE posibilitatea de a-și exprima poziția în această privință. Comisia a reafirmat necesitatea unei evaluări a acordurilor încheiate până acum de către UE, dar consideră că aceste considerații de ordin general nu ar trebui să conducă respingerea acestui acord.

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, să propună Parlamentului să aprobe acordul.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	1.6.2010
Rezultatul votului final	+: 40 -: 10 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Ernst Strasser, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Membri supleanți prezenți la votul final present	Elena Băsescu, Nikolaos Chountis, Hélène Flautre, Kinga Gál, Roberto Gualtieri, Judith Sargentini, György Schöpflin, Alf Svensson, Renate Weber
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Jean-Paul Basset, Michèle Striffler

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.7.2010
Rezultatul votului final	+: 29 -: 22 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Roberta Angelilli, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Louis Michel, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Renate Weber
Membri supleanți prezenți la votul final	Alexander Alvaro, Edit Bauer, Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Iliana Malinova Iotova, Franziska Keller, Jean Lambert, Petru Constantin Luhan, Antonio Masip Hidalgo, Mariya Nedelcheva, Marie-Christine Vergiat, Cecilia Wikström
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Pervenche Berès, Emilio Menéndez del Valle, Catherine Trautmann